

forelaa et Overskud eller en Bevilling af nye Indtægter til at gennemføre dem for. Vi maatte ikke gennemføre noget paa Kredit eller paa bedste Beskub. Det er gyldne Ord, og Principperne ere udmærkede. Naa vi at gennemføre dem, kan vor Statsstyrelse faa et helt andet Udseende. Naturligvis er det ikke let at gennemføre dem, men vi ere tyungne til det, og jeg spørger, som flere Talere have spurgt: Hvorfor skulle vi vente? Jeg indser ikke, at der er noget at vente efter. Vi maa alle være paa det rene med, at Finanslovkommissionen og Stempelkommissionen redde os ikke. Det kan være nogle Aar, inden Resultaterne komme, men selv, naar de komme, redde de os ikke. Det er ganske nødvendigt at gøre noget straks. Jeg er enig med det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds og det ærede Medlem fra Højrup, og hvem der ellers har betonet det, at det er ganske forkasteligt at vente paa Resultatet fra disse Kommissioner. Jeg slutter mig til Opfordringen til Regeringen, særlig den højtærede Finansminister, om at tage fat ufortøvet for at søge at raade Bod paa de Tilstande, hvori vi befinde os, for jeg tror, at de i Virkeligheden ere ikke saa lidt sortere, end de fleste af os tro eller holde af at forestille os.

Formanden: Folketingsmanden for Viborg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. P. Jensen: Idet jeg i øvrigt forbeholder mig at komme tilbage til de Ting, det ærede Medlem talte om, skal jeg straks kort gøre opmærksom paa en positiv Fejl af stort Omfang, det ærede Medlem har gjort sig skyldig i. Det ærede Medlem opgjorde Statens reelle Indtægter og Udgifter i de Aar, der er Tale om, men derved er han kommen til at forbigaa Finanslovens § 9 — Tallene vise det ganske tydeligt, jeg har konfereret det —, det vil sige, det ærede Medlem har forbigaaet Indtægter til et samlet Beløb af 85½ Mill. Kr. i disse Aaringer. Nu kunde det ærede Medlem efter den Maade, hvorpaa han har anlagt sin Behandling af Tallene, forsvare det, hvis disse 85½ Mill. Kr. vare tilvejebragte ved Laan, men det gælder ikke for mere end de 36 Millioner; Resttallet, omtrent 50 Millioner, er en positiv Fejl.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Wulff: Jeg vil benægte, at den paa-beraabte positive Fejl findes. Saa vidt jeg forstaaer, hentydede det ærede Medlem til det Gennemsnit, jeg gav for de 8 Aar, ikke alene efter Finanslovene, men ogsaa efter foreliggende Statsregnskaber. Men jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg selv nævnedes, hvorledes det Beløb er fremkommet, som ikke er Statslaan, nemlig dels ved Inddrågelse og Opspising af Fonds og dels ved Forbrug af Formue i øvrigt. Det er netop de Beløb, jeg nævnedes, og de give det Resultat, jeg har sagt. For Resten tror jeg, det ærede Medlem vilde staa sig ved at vente med sin Kritik, til han har mit Foredrag foreliggende trykt i Rigsdagstidenden, saa vil han grundigere og bedre kunne imødegaa det.

H. Rasmussen: Jeg ønsker straks at berolige ærede Medlemmer med en Forsikring om, at jeg ikke ønsker at besvare Dem med mange Tal. Jeg ønsker at fremsætte dels Henstillinger, dels Spørgsmaal til forskellige Ministre, og specielt et Spørgsmaal til den højtærede Konseilspræsident, men forinden ønsker jeg blot at gøre et Par Bemærkninger til nogle Punkter i den Tale, vi nu hørte fra det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff). Der var et enkelt lille Punkt, hvor jeg er i Stand til at yde ham Tilslutning, nemlig hans Beklagelse over, at en lille Bevilling, vi hidtil have haft paa Finansloven til Foredrag for Foreninger af næringsdrivende og Arbejdere i Provinsen, er bleven strøget. Jeg beklager ogsaa dette og kunde ønske, at de finansielle Forhold kunde bedre sig paa en saadan Maade, at vi atter kunde faa denne Bevilling ind paa Finansloven.

En anden Bemærkning, jeg ønsker at gøre i Anledning af det ærede Medlems lange Tale, er den, at jeg vil paa det bestemteste protestere imod, at vi skulle stile henimod nye indirekte Skatter, nye Skatter paa Livsfornødenheder. Den Tale lyder hver Dag, særlig fra Højremænd. De synes at lide af en Febrilskhed efter nye indirekte Skatter. Jeg tror, det vil blive modtaget med den højeste Grad af Uvillie, jeg kan sige med Raseri, i Befolkningen, hvis man indfører nye Skatter paa Livsfornødenhederne.

I øvrigt har jeg ønsket først at rette det Spørgsmaal til den højtærede Konseilspræsident, om han eller Regeringen godkender den Tale, Kongen holdt i Odense den 16. Juli i Sommer. Der blev ovre i